

ר"ת	מציא שבת	כניסת שבת
20:33	19:53	18:41
20:30	19:55	18:59
20:30	19:55	18:58
20:31	19:55	18:59

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברית ה' חוץ מנטריה

ירושלים
תל אביב
נתיבות
סכריה

מבן אברהם עתידית

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הר' אליהו ה' הי"ו

"שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים - כי תבנה בית חדש" (כי תצא כב, ז)

כותב בעל הטורים ו"ל: "והארכת ימים" וסמך ליה "כי תבנה בית חדש". לומר אם בנית בית חדש עשה לו מעקה כדי שיאריכו בו ימים ולא יפלו ממנו. ועוד **עיקר אריכות ימים הוא בשביל בנין בית חדש שהוא בית המקדש!** ועל כן אף דבכבוד אב ואם הקדים 'והארכת ימים' ל'למען ייטב לך' לא כן הכא, כדי להסמך והארכת ימים לכי תבנה בית חדש. עכ"ל. מדבריו למדים שעל ידי מצוות שילוח הקן הוא מתחבר לבית המקדש, ובשביל בית המקדש זוכה לאריכות ימים! ולכן לא נסמך והארכת ימים למצוות השילוח הקן אלא לבית חדש שהוא בית המקדש.

אמרו חז"ל באבות (פ"ד מ"א) "שכר מצוה - מצוה", פירושו, כשאדם מקיים מצוה הקב"ה רוצה לרוממו ולזכותו ולכן מזכהו לקיים עוד מצוה, עם זאת, יש מצוות מסוימות שהמקיים זוכה להתחבר עם בית ה' וסופו שרואה פני השכינה [שמקומה הוא בהר הבית]. כמו שאמרו חז"ל בגמרא (מנחות מג:): על מצוות תכלת בציצית בזה"ל: "תניא אידך, ראייה מביאה לידי זכירה, זכירה מביאה לידי עשיה. ורשב"י אומר, כל הזורז במצווה זו **זוכה ורואה פני השכינה**, כתיב הכא "וראיתם אותו" (על הפתיל תכלת) וכתוב התם "את ה' אלוהיך תירא ואותו תעבוד".

ובהמשך הגמרא: רבי מאיר אומר, מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני **שתכלת** דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע לכסא הכבוד, שנאמר "ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר", ואומר "כמראה אבן ספיר דמות כסא". ע"כ. מדבריו נלמד, שהטעם שתכלת פועלת על האדם להזכיר לו בכח הסגולה הרוחנית שבציצית בפתיל התכלת, הוא מטעם שלכסוף נזכר בכסא הכבוד. וזה מה שנותן בו יראת שמים. **ומקום כסא כבודו של ה' יתברך הוא בבית המקדש**, כמו שכתוב: (ירמיה יז, יב) "כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו", ושם אמר יעקב אבינו ע"ה "מה נורא המקום הזה" ואמרו בזוהר (יתרו עט ע"א) מהו שכתוב "ויירא ויאמר מה נורא" מה ראה שאמר מה נורא? ראה שלימות האמונה הקדושה שהיה נמצא באותו מקום כמו למעלה, וכל מקום שיש שלימות נמצא נקרא נורא. ע"כ. וזה כמו שכתוב "נורא אלוהים ממקדשך" (תהלים נח), ועל ידי שנזכר במקום בית המקדש זוכה ליראת שמים.

ועתה הכל מתחבר יחד, שזה מה שרמז רשב"י: **כל הזורז במצוה זו - של התכלת, זוכה ורואה פני השכינה - שבבית המקדש! בהר הבית מקום המקדש!** למה? כיוון שמשותף בזכירת כסא הכבוד - מקום השכינה ומקבל משם יראת שמים, אבל זה רק חלקית, כי מצוות ציצית בעצם מזכירה לקיים כמאמר הגמרא שלפני דברי רשב"י בסמוך לו, "ראיה מביאה לידי זכירה, וזכירה מביאה לידי עשיה", אם כן סגולתה שבכסוף גם כן יבוא לקיים! וכיוון שהתחיל ביראה יזכה לעלות עוד מדרגה ביראה של "מורא מקדש", שזה מקנה לאדם שלימות ביראת שמים, כמאמר הזוהר עם יעקב אבינו דלעיל.

ולכן מוכן למה גם למצוות התכלת יש התנגדות בדורנו, (מצד ההלכה אין שום חשש בעולם, כי הכי הרבה אפשר לומר שזה סתם צבע, ואין איסור ללבוש מן הדין אפילו 'קלא אילן' שהוא צבע הדומה לתכלת ואינו תכלת של חילזון, אא"כ מתכוון בזה לרמות את הבריות ולמכור להם צבע דומה בחזקת תכלת, ומה שכתוב התולע ק"א בבגדו ואומר זה תכלת שעתיך ליתן את הדין זה בכלל סוגיא של דיני ממונות כדלעיל, ומה שרוצים להביא מהאריז"ל שפסקה ההארה זה לא

אומר שהמצווה בטלה כפי שהבאנו כבר פעמים רבות שאין מצווה בעולם שתבטל בשום זמן מן הזמנים, בפרט שכמעט מוכח לגמרי שהיא התכלת של חז"ל בהוכחות ארכיאולוגיות רבות שמצאו, ואין שום 'איסור' שאפשר 'להלכיש' על התכלת, לא 'חשש כרת' ולא חשש שום איסור לפי אף דעה שבעולם!!! מלבד חשש יהורא כי יש רבנים שלא רוצים לקיים את המצווה הזו וכי אני יותר טוב מהם?! אבל ברוך ה' שכבר ידוע ומפורסם לרבים עשרות רבות של גדולי הדור ספרדים אשכנזים וחסידיים, שלובשים תכלת וחפצים לקיים את כל מצוות ה' ולא להזניח חלק, ולמה מתחמקים מלקיימה "כי לא נהגנו", וממשיכים באותה שיטה לבטל מצוות שהתאפשר רק בזמן האחרון לקיימם, למרות שאין בזה שום חשש הלכתי, אבל עכשיו זה מובן, כי גם במצווה הזו יש שורש התחלה של התחברות לשכינה, ובסוף גם כן מובטח שיזכה ממש לעלות להר הבית ה' לראות אותה! (וגם נהיה פתגם כזה אצל אנשים "מי שלובש תכלת בסוף יעלה להר הבית"), ולכן גם בזה היצר נלחם בכל הכח, כי בזה טמון סוד גילוי השכינה לעם ישראל שמשם בסוף כולם יעלו להר הבית. (שמעתי מהרה"ג אליהו ובר שליט"א)

"לא תראה את שור אחיך או שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך"

כותב האור החיים הקדוש "פרשה זו באה לרמוז בפרטות חיוב התוכחות" וכו', מכאן נלמד כמה התורה חסה על מי שטועה בדרך,

קונטרס

זהראנו בבנינו

בציר הילת מסק, הוטן מענה על כל עניי העליה להר הבית לפרשיות, לחצות להעסיק ולרובן את הדעות בנושא לאשורם ולחצות לחקר האמת באמת!

החוברת מדברת לדורשי האמת בלבד!!!

דעת מרן הרע"י וצוק"ל

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרדב"ז

מסמכים ותיעודים

ועוד...

החוברת מקיפה את כל הילכות ואת כל הדעות בענין, ואשונים ואחרונים מכל הדעות עד לפטירת כל הספקות החוברת בהסכמת המלצת מרן ועשרי רבי חזקיהו דב הכהן קוק שליט"א

החוברת יצא עתה משלוח עד הבית 15 ש"ח בתשלום רצונת סימיל על סך 053-3140815

(למשלוחים ללחצות רצונת סימיל חוברת וראו חזקיהו דב הכהן קוק שליט"א)

עיצוב: א.ו.י. א.א. 20583229745@gmail.com

סיפורים ומאמרים

הר"ר עובדיה ז"ל. מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

אלוהינו והמלך בשדה... אבל היכן השדה? היום נחשף היכן השדה שהמלך נמצא בה. הישג אריה ביער והעם לא יחרדו... מיהו האריה ששואג?

בכל אלול מהדהדים בתי המדרשות ובתי כנסיות: "הישג אריה ביער והעם לא יחרדו" האם חשבנו שגם כאן מדובר על הר הבית? ההיכל ידוע שהיה בצורת אריה רובץ (משנה מדות פ"ד ה"ז - וראה הדמיה בתמונה) האש על המזבח הייתה יורדת מן השמים בצורה של אריה (גמ' יומא כ"א ע"ב), והיום כל הר הבית עדיין חרב כמש"כ "ציון שדה תחרש... והר הבית לבמות יער" (מכא ג' י"ב), א"כ

נסיק מסקנה מיהו האריה ביער ששואג אלינו ואנחנו לא נחרדים, הלא הוא הר הבית והמקדש שהוא שומם מיהודים, ואם באלול לא נחזור ונתעורר א"כ מתי? היום נתבונן בדברים ומחר תכף נלמד את ההלכות ונעלה להר הבית לדרוש את המקדש ועבודת הקרבנות.

(גמ' פסחים פ"ח ע"א), ומכאן נלמד שכל מה שאנחנו אומרים "המלך בשדה" הכוונה שהמלך - הקב"ה בהר הבית, ולכן מי שמחפש להתקרב לה' באלול יש כתובת "המלך בשדה" בהר הבית".

באלול אנחנו אומרים: "קול דודי דופק פתחי לי" ובדרשות מסבירים שהקב"ה עומד בחור, מחכה שעם ישראל יפתח לו את הדלת, וקורא לנו להתעורר מן השינה, ובימים אלו לצערנו הקב"ה ששכנתו שוכנת בהר הבית - לא סתם "דופק" לנו בדלת שנבוא אליו, אלא בעוה"ר מקום קדושתו נרמס תחת רגלי מחבלים, בליונת בביתו, והכל מופקר לחלוטין לאויבי ישראל, והמצוות שציווה אותנו לעשות שם בטילות ומבוטלות, בפרט שידוע שבית המקדש הוא "בית חיינו", כפי שאנו אומרים בתפילה פעמים רבות "לכונן את בית חיינו", אבל כאן יש קושיה מצד אחד אנחנו זועקים בהפגנות "התורה היא חיינו", אבל את שליש הש"ס שעוסק בקדושים ובמקדש זה נשאיר רק כמו דפים של תורה וקדושה לקישוט, התורה היא אכן חיינו, אבל יש לה בית מובהק שבו היא מתגלית במלוא עוצמתה - והוא בית המקדש - בית חיינו. אנחנו לומדים בעיון עצום מסכת מדות ורחבים, אבל תמהים למי שמעו ליישם אותם הלכה למעשה? אנחנו מזהירים מ"התגרות באומות", אבל האם יש התגרות גדולה מזה שאנחנו מתגרים יום יום בריבוננו של עולם שדרוש מאיתנו לעלות אל ביתו ואנחנו ממשיכים להקדש בתחושה כאילו קיימנו את כל התורה? אנחנו מכריזים כל יום על "ידידת הדורות", אבל כשיש לנו אפשרות היסטורית לעליית הדורות על ידי כניסה למקום הקדוש לנו - הר הבית - אנחנו מסרבים! האם אנחנו מעדיפים לדרת עוד ועוד בדורות של ריתוק מקום מצוות בהר הבית מרצון? בחוק הגיוס אנחנו מכריזים על מסירות נפש אדירה על שמירת התורה... אבל כשדורשים מסירות נפש אמיתית למען התורה והמצוות שבהר הבית, שצועקות "הצילו, עד מתי נהיה יתומים מקיום מצוות אלו?", כולנו בורחים ומשאירים את המצוות הללו לציבור משועבד? כשיש לנו אפשרות להציל נפשנו ולהביא כפרה לעולם על ידי הקרבת קרבנות כהלכתם, אנחנו נלחמים נגדם בצניעות, בא בזמן שדם יהודי נשפך ברחובות הארץ?

בכל אלול מהדהדים בתי המדרשות והכנסיות "הישג אריה ביער והעם לא יחרדו" האם חשבנו שגם כאן מדובר על הר הבית? ההיכל ידוע שהיה בצורת אריה רובץ (משנה מדות פ"ד ה"ז - וראה הדמיה בתמונה) האש על המזבח הייתה יורדת מן השמים בצורה של אריה (גמ' יומא כ"א ע"ב), והיום כל הר הבית עדיין חרב כמש"כ "ציון שדה תחרש... והר הבית לבמות יער" (מכא ג' י"ב), א"כ נסיק מסקנה מיהו האריה ביער ששואג אלינו ואנחנו לא נחרדים, הלא הוא הר הבית והמקדש שהוא שומם מיהודים, ואם באלול לא נחזור ונתעורר א"כ מתי? ???

ולכן כתוב במדרש רבה (יתרו פרשה כט) שלאחר שנחרב ביהמ"ק ועם ישראל גלו לכל העולם, הקב"ה שואל היכן הם בניו? וכשהקב"ה מסתכל בבתי עכו"ם ורואה את ביתו חרב ונתון בידם של עובדי כוכבים כויכול הוא מקנה ושואג, וזה גם מה שכתוב בפסוק "ה' ממרום ישגא וממעון קדש יתן קולו שואג ישגא על נדוהו", וא"כ ה'שואג' שיש זה מהקב"ה שרואה את הערבים בהר הבית ולא רואה אותו - את בניו, ולא מבין איך אנחנו משאירים את ביתו עדיין חרב? איך אנחנו מתפללים כל יום לבנין ביהמ"ק ונשארים מאחורי הכותל ולא באים לבנות את ביהמ"ק? לכן כל מי שאהבת ה' בליבו, ואכפת לו מהצער שיש להקב"ה שהוא מקנה למה לע"ז יש בתים ולו עדיין לא בנויים ביהמ"ק, וכל יהודי שואהב את ה' ולא אוהב רק את החברה מה יאמר/יגידו, עליו להתאמץ לעלות להר הבית, שבוכות המאמץ הזה כל הדברים מתקדמים טוב מאוד בדרך לבנין ביהמ"ק ועבודת הקרבנות, (והתמונה בעמוד האחרון תעיד), היום נתבונן בדברים ומחר נלמד את ההלכות ונעלה להר הבית.....

התורה מלמדת אותנו על כל פרט קטן של תרי"ג מצוות: מעקה לגג, כלאיים, ציצית, מזוזה, ועוד המון מצוות, אבל בואו נשים רגע את המציאות מול העיניים, ונתאר לעצמנו תרחיש דמיוני אך מוזעזע: תאר לעצמך שמחר בבוקר תוחלט החלטה שערווייתית במשטרה או בשלטון, ובגלל רגישות ביטחונית או כדי לא לעצבן את השכנים, ייאסר על יהודי להניח תפילין בפרהסיא ברחוב, או שיאסר עליו להיכנס לבית כנסת עם כיפה, מה היה קורה באותו רגע בדיוק? הציבור היה רועש וגועש! היו מקימים הפגנות, רבנים היו יוצאים במכתבי מחאה חריפים, היו עוצרים את המדינה ונלחמים עד שיפת הדם האחרונה כי יזו פגיעה ביהדות".

ועכשיו נפתח את העיניים ונסתכל על המציאות האמיתית שמתרחשת ממש ברגעים אלו ממש בהר הבית: המקום הכי קדוש בעולם לעם היהודי, המקום הראשי של הבריהא שממנו הושתת העולם, המקום שבו כל תפילה מתקבלת - נאסר בו ראש, או להרים עיניים לשמים, ומי שמעז לעשות זאת נעצר, ומה אנחנו בני התורה עושים? לא רק שותקים, אלא אנחנו מתנגדים לאלו שכואב להם החילול ה', ורק כשאוסרים עלינו להניח תפילין בפרהסיא כל המדינה תעצר? הרי בשיניהם יש מצוות עשה דאורייתא? כמובן היום ב"ה המציאות שונה לחלוטין כי כן מותר לעלות להר הבית להתפלל ולשיר ולהשתחוות, אך אנחנו עדיין רחוקים מעשרות ומאות מצוות דא"ר בהר הבית, שהמצוה החשובה מבחינת איסורה שהוא כרת והקטנה מבחינת דרישות הלכתיות זה קרבן פסח, שמצוה זו כ"כ עוצמתית ודווקא אנחנו ציבור בני התורה מונחים אותה או משאיר אותה לקבוצה שאומרים עליה קיצוניים? עולם השפיך מול עיניך הציבור שצריך לדרוש לקיים את המצוה הזאת ולא עושה - הוא נקרא הצדיקים, והציבור שבאמת דורש לקיים את המצוה הזאת נקרא משועבד או קיצוני???

בפרט עוד בתקופה זו של הסליחות, עולה שאלה בפוסקים: האם עדיף סליחות או תיקון חצות? התשובה של הפוסקים היא תיקון חצות, כי ביהמ"ק שעדיין שומם מיהודים והשכינה שעדיין בצער ובגלות חשוכה לאין ערוך, ודווקא בימים אלו אנחנו צריכים להתעורר יותר, כי כל מי שאומר סליחות מחוייב לומר תיקון חצות כי תיקון חצות קודם לסליחות, ושם יש מילים שרומזות לנו משהו: "היו בני שוממים פי גבר או"ב! שזה בא לרמזו אלינו - שבגלל שאנחנו שוממים מהר הבית לכן גבר האויב.

כל אדם מידי פעם עושה "חשבון נפש" ומטפל בכרטיס האשראי שלו, וכן "חשבון נפש" על העונות שלו, האם לא צריך לעשות "חשבון נפש" על זה שבית ה' חרב והר הבית מבוזבז? האם זה לא הזמן להתבונן עם עצמי מה עשיתי השנה למען החזרת השכינה למקומה? האם לכסף שלי אני רק התפללתי או גם עשיתי "השתדלות"? א"כ למה רק הבית של ה' והמצוות שבהר הבית מספיק להם רק תפילה ללא השתדלות?

כולנו יודעים שחודש אלול הוא ראשי תיבות: אני לדודי ודודי לי. א"כ האם לא כדאי שנקיים מה שאנחנו בעצמינו אומרים, וקודם נעשה אני לדודי? אם אנחנו רוצים שהקב"ה יבוא אלינו, אנחנו הראשונים שצריכים לבוא אליו, וכמו שאנחנו גם אומרים "שובו אלי ואשובה אליכם" והיינו שרק תחילה אנחנו נשוב ונבוא אל ה' בביתו, ואח"כ הוא יקיים ואשובה אליכם יתן לנו שנה של גאולה וביהמ"ק, אנחנו אומרים שבחודש אלול הקב"ה - "המלך בשדה" אבל נשאלת השאלה הכי חזקה היכן בדיוק השדה שבה הקב"ה נמצא?? אבל אם נביט אל מה שהתורה מלמדת אותנו נמצא את הכתובת! הרי על יצחק כתוב "ויצא יצחק לשוח בשדה" והרי השדה הזאת שיצחק הלך להתפלל שם זה היה הר הבית

תמונה אחת שדוחה אלף סיפורים ודמיונות! הכיצד??? פשוט ביותר, הרבה אנשים חושבים או אומרים איך נקריב קרבנות אם הערבים שם? מי יתן לנו? ואולי מזרח התיכון יקום עלינו... ואולי... ואולי... ועוד תירוצים למה אפשר לברוח מהר הבית, אך כנראה שהקב"ה בכל זאת מוכיח לנו שמחשבתנו אינה נכונה, ושנפסיק למצוא תירוצים, ונתחיל לעלות להר הבית לדרוש עוד ועוד את עבודת הקרבנות, כי להתפלל בהר הבית היה אסור לגמרי, ושוב נהיה מותר להפילה בשקט, ושוב מותר גם בקול, ושוב מותר גם להשתחוות, ושוב מותר לשיר תשבחות להקב"ה, וכעת גם מותר להכניס לאט לאט סידורים וטליתות צבעוניות, ולכן מי שחשב איך נקריב אז שידע לו שתם עידן המחשבות וההתירוצים, וכעת יש עידן חדש, עידן של עבודת ה' במקדשו, והדרך לעבודת הקרבנות ובנין ביהמ"ק יותר קרובה, וההמשך תלוי רק בך, תבוא גם אתה בטוהר להר הבית ותראה את השינויים לטובה בעיניך, ותהיה שותף בקיום תרי"ג מצוות מושלמות, ולא רק מה שהתרגלנו בחו"ל...

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בעניני המקדש

המחבוא | מעשה מופלא ממון ה"חפץ חיים" זיע"א

שנבקש את פניו! והנה אנחנו... בדיוק כמו אותן חברות. שקענו בשגרת החיים, שכחנו שיש מי שמחכה ומייחל לבואנו. המשכנו הלאה ל'משחקים אחרים', כאילו הכל כרגיל, כאילו איננו חסרים דבר. וכשאבא שבשמיים רואה שאף אחד כבר לא מחפש אותו, שאף אחד לא מבקש את קרבתו... איזה צער, איזה בכי יש בשמיים! ועל זה... על זה אני בוכה."

נקודה למחשבה

השבוע הותר להכניס סידורים להר-הבית, כן כן שמעתם טוב, השבוע הותר להכניס סידורים להר-הבית, לא יודע מה זה אומר לכם, אבל לי, כאחד שזוכר ששטר היה מעיר למי שממלמל תפילה בקול, לראות את השינוי שבא קימעה קימעה, מתפילות בקול לברכת כוהנים ולהשתחויה ועכשיו לסידורי תפילה. זה לראות גאולה בעיניים. וכאן הבן שואל, האם זה לא סימן קריאה מאבא שבשמיים שזועק, בואו אליי, בואו לביתי להתפלל לפניי אני רוצה לגאול אתכם אז רק תבואו.

תרשו לי לשתף אתכם בחוויה קטנה, השבוע זכיתי לומר סליחות עם החיד"א שליט"א בנו של הרב יורם אברגל זצ"ל. בסוף הסליחות דיבר החיד"א על המפלגה שהוא מקים ואמר את הדברים הנ"ל: "כמה נהג אגד מרוויח? כעשרת אלפים ש"ח, אבל חבר אגד מרוויח כמה עשרות אלפים. יודעים מה ההבדל ביניהם? חבר אגד הוא מהמייסדים לכן יש לו זכויות מיוחדות". עד כאן דבריו. ובנוגע אלינו (לא באנו לדבר פה פוליטיקה) לבסוף כולם יעלו להר- הבית, גם המתנגדים הגדולים ביותר עוד יביאו עולות ושלמים למקדש, אבל מי שבא עכשיו עוד יש לו את הזכות להיות מהמייסדים, והשכר כמובן בהתאם. בואו ונקשיב לקולו של השם שקורא לנו לשוב אליו, לשוב אל מקדשו.

דמעות קטנות וזולגות שרטו את לחיים הרכות של הילדה הקטנה כשנכנסה לחדרו של אביה, מרן החפץ חיים זצוק"ל. היה זה באמצע סדר לימודו, אך משבאה הניח אביה את ספר לימודו, פנה אליה ברוך ואהבה ופנה אליה: "מה לך בתי? למה תבכי?" מבעד לדמעות, החלה הילדה לספר את שארע:

"שיחקתי מחבואים עם חברותיי, סיפרה בקול רועד. "מצאתי מקום מסתור נפלא, מקום מושלם, כזה שאי אפשר למצוא בקלות. נכנסתי לשם בהתרגשות, עצרתי את נשימתי וחיכיתי. חיכיתי וחיכיתי, בטוחה שבכל רגע אשמע את צעדיהן של חברותיי המחפשות אותי. חזרו ועברו הדקות, וקול לא נשמע. חשבתי לעצמי: 'הן בוודאי עוד לא חשבו לחפש באזור הזה'... אך הזמן נקף והדממה סביבי הייתה מוחלטת. בסופו של דבר, כשנראשתי, יצאתי ממקום המחבוא והלכתי לחפש אותן. והנה... ראיתי אותן משחקות במשחק אחר לגמרי! הן פשוט שכחו אותי. הפסיקו לחפש אחריי, השאירו אותי לבד בחושך, ולא טורחות אפילו להודיע לי שהמשחק נגמר..."

נכמרו רחמיו של החפץ חיים. ברוך אינסופי ובמילים חמות ניהם את בתו, מחה את דמעותיה והרגיע את רוחה, עד שאורו עיניה, חיוך מתוק שב אל פניה, והיא רצה חזרה אל משחקה. אך כשנסגרה הדלת והילדה יצאה – פרץ החפץ חיים בבכי תמרורים מר נפש. הדמעות זלגו כמים, וזעקת ליבו הרעידה את החדר. מששמעה רעיתו הרבנית את קולו, נכנסה בבחילה אל החדר. "מה קרה?" שאלה בדאגה, "הרי הרגעת את הילדה והיא כבר צוחקת ושמחה, על מה אתה בוכה כל כך?" כיסה החפץ חיים את פניו בידיו, נשם עמוקות, ואמר בקול חנוק מדם לבו: "איני בוכה על הילדה... היא כבר התנחמה והמשיכה לדרכה. אני בוכה על צערו של אבא שבשמיים". הוא עצר לרגע, ניגב את דמעותיו והמשיך: "הסיפור של בתי הוא בדיוק הסיפור של הקדוש ברוך הוא ושלנו. אבינו שבשמיים גזר עלינו גלות. לא משנאה חס ושלום, אלא מתוך אהבה, כדי לכפר על עוונותינו ולזכך אותנו. גם בעומק ההסתרה, מתוך מחבוא הגלות, הוא מחכה לנו. הוא עומד שם ומשתוקק שנחפש אותו, שנזעק אליו,

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שעריו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרז'וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר מעלות רבני ברק, וקרית אתא ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ו

לא תמיד צריך שיהיה איזה דבר קושי או חולי, שייפתר בדרך נס כדי לזכור שה' שומר את אוהביו, אך אצלי ראיתי את זה כשביתי התלוננה על כאב, וחששנו שזה דבר מסוכן בפרט כשזה קרה כמה פעמים, ואנחנו כבר יודעים את הכתובת הנכונה להתפלל – בהר הבית, הלכנו להתפלל שם ואחר כך עשינו בדיקה והתברר שאין שום חשש והכל בסדר, ומאז ברוך ה' לא חזרו הכאבים. תודה עצומה לה' על מה שמחיה אותנו ומנהיג אותנו בהנהגה ההשגחית שנמצאת שם בהר הבית (כלשון המלכים ירמיה יז, יב).

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלוניו שמודפסים במאות עותקים

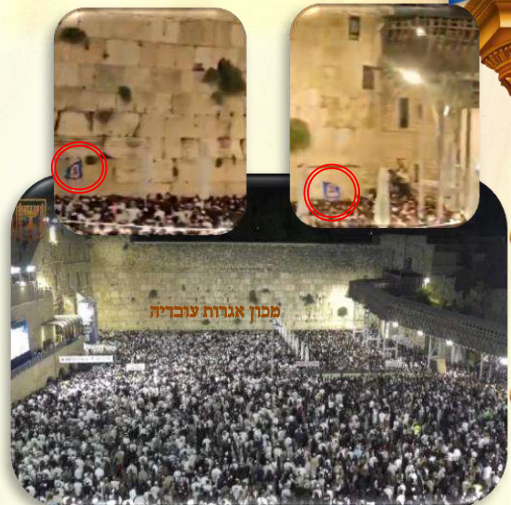
בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרע"ק ולהבדיל לע"נ... זרבים דאו ישועות...

לקבלת העלוניו, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

בתמונה: שליחות השנה בכותל המערבי עם כמה גגלים של 'ועשו לי מקדש' שמזכירים לנו על מה להתוודות – על המעילה בתפקידנו לבנות את בית המקדש, ולכן האמת שאין מקום יותר טוב לומר שליחות כמו הכותל המערבי, כי זה המקום שהכי חוסם אותנו מלהתקדם הלאה לבנין ביהמ"ק, אבל בתנאי שנחשוב ונתבונן לפעמים במילים שאנו אומרים, ואז נבין כמה אנחנו צריכים להתחזק ולקבל על עצמינו קבלה לעתיד – לעלות להר הבית, שאם בסליחות אומרים: "דעני לאברהם אבינו בהר המוריה... דעני ליצחק ע"ג מדבחא" אולי הגיע הזמן שנעלה להר המוריה – הר הבית, וכך יענה ה' לנו בדיוק כמוהם, אם אבותינו אברהם ויצחק ויעקב ידעו איפה הקב"ה עונה לתפילותם, מדוע לא נעשה כמוהם ויענה הקב"ה גם לבקשותינו? הלא מעשה אבות סימן לבנים? אם אנחנו אומרים: "עשה למען שלמה בנה בית לשמך" מדוע לא נעשה כן גם אנו ונבנה את בית המקדש היום בימינו כמו שכתבו כל הפוסקים, וכך נענה גם אנו בתפילותינו בזכות שאנו בונים בית לשמו?

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בוריוות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

זכות עצומה ואתה שותף בהפצת הדנורה והאמת

הספר שיחזיר את הר הבית לכל בית מוכן להדפסה, אך חסר לנו את הצעד האחרון כדי להוציאו לאור. תרומה אחת שלך מכניסה אותך כשותף ניצחי לבניין המקדש והר הבית, אנחנו חייבים כמה צדיקים שמחפשים זכות עצומה שלא תחזור, להשלים את הסכום

שהסדר ע"מ להדפיס את הספר! הספר מקיף ומברר את חובת בנין ביהמ"ק בימינו, העליה להר הבית, מקום המקדש המדויק, הספר מעניק תשובות לכל השאלות, ההששוות, והסיפקות בדורנו, משולב במאות תמונות חדשות ונדירות בכל הנושא הר הבית והמקדש, בספר זה לא תשמעו או תקראו את האמת אלא תראו אותה בעינים.

לתרומות חייג עכשיו לפלפון או למייל: a0583229745@gmail.com וכך תזכה בשותפות של קירוב עם ישראל להר הבית המקדש והקרבת בימינו... ונאמן הקב"ה לשלם שכרו פי אלף למשתדל למענו.

לקבלת העלוניו, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

שאלת השאלות???

הר עובדיה י' הי"ן
מועד הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

וכי גדולי ישראל לא יודעים את מה שאתה אומר???

"וכי אתה חכם יותר מכל גדולי ישראל?" – זוהי צעקת רבים של מי שאין לו תשובה. זוהי טענה שנועדה להפוך את המחשבה והעיון הישר בפוסקים – לאמת נעדרת, הטענה הזו חוזרת על עצמה בכל פעם שמישהו אומר לתבוע את העלייה להר הבית או את חידוש העבודה ביהמ"ק. מי שמשתמש במשפט הזה, הוא מבזה את חכמי ישראל הקדמונים, ומשתמש בשם כדי למנוע מאיתנו לקיים את המצוות המפורשות ביותר בתורה. אבל חז"ל בחכמתם לא הותירו מקום למחשבה מוטעית זו, הם לא תארים כשהאמת עמדה על הפרק – הם חיפשו אמת, הם הוכיחו לנו שבית המדרש אינו מקום רק לאנשים מסויימים, אלא זה מקום שרק האמת היא הקובעת, גם אם היא מגיעה מהמקום הפחות צפוי, או מהאנשים הפשוטים ביותר, גם אם הם גרים בסביבת האשפות.

הגמרא הוזהר שלפנינו היא לא רק סיפורי מעשיות, היא ספר לימוד בעיון לכל מי שרוצה באמת לדעת מה עושים כשהתורה והפוסקים מצווים אותנו משהו אך בבתי המדרשות סוררת שתיקה. הנה לשון הגמרא במסכת שבת (דף ט"ז ע"א): "הלל אומר מלא היין מים שאובים פוסלים את המקוה שחייב אדם לומר בלשון רבו, שמאי אומר תשעה קבין, וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה, עד שבאו ב' גרדיים משער האשפה שבירושלים והעירו משום שמעיה ואבטליון ששלשה לוגין מים שאובין פוסלים את המקוה וקיימו חכמים את דבריהם". ופירש"י: "במסכת עיריות מפרש למה הוזכר שם אומנותם ושם מקומם, לומר שלא ימנע אדם עצמו מבית המדרש, שאין לך אומנות פחותה מגרדי שאין מעמידין ממנו לא כהן גדול ולא מלך כדאמרין בקידושין (פ"ב.). ואין שער בירושלים פחות משער האשפות, והכריעו בעדותן כל חכמי ישראל עכ"ל."

הלך המעורר לדורנו: מכאן אנו למדים את האמת המטלטלת, אסור לנו להשתמש במשפט השחוק "וכי כל גדולי ישראל לא יודעים?". הגמ' הוזהר היא הוכחה חותכת שאין תמימות על האמת, חכמי ישראל, בענוותנותם האמיתית, לא בוז לגרדיים משער האשפה, הם ידעו שהתורה שייכת לכולם, ושהכרעה הלכתית נקבעת על פי האמת והמסורת האמיתית, ולא על פי כמות התארים או הדרגות של הדובר, אם חכמי ישראל הגדולים בכל הדורות היו מוכנים לקבל את ההכרעה מאנשים פשוטים, הרי שכל הטענה של המתנגדים לעלייה להר הבית כנגד הדוברים – "מי אתם שתדברו?", "וכי הרבנים הגדולים לא יודעים?" – היא טענה שאינה תואמת את דברי הגמ'. בימינו אנו, הטענה הזו הופכת לקשה יותר, משום שאנו עומדים מול דור שרבים מגדולי ישראל, פה אחד ובכתב ידם, הורו לעלות להר הבית ולפעול לבנינו, העובדה שבכל זאת יש שצועקים "וכי גדולי ישראל לא יודעים" – היא בעצמה טענה שלא מוסכמת על חכמי הגמ', הגרדיים משער האשפה לימדו אותנו שלא משנה מהיכן מגיעה האמת, משנה האם היא אמת. כשהאמת זועקת מאבני הר הבית, כשההלכה דורשת עבודת ביהמ"ק, וכשגרדי כבר הורו לקום לבנות ביהמ"ק בימינו, אין לנו לטעון טענות אלא להתעורר לעלות להר הבית לדרוש תרי"ג מצוות בנין ביהמ"ק והקורבנות. (כמובן זאת רק אחת הדוגמאות מתוך עשרות שהובאו באגרות עובדיה – המקדש בהר ציון).